

ומשום כך, (לקרב אותו להקדוש ברוך הוא. שהרי העת הזו ידועה. משום כך) ואל יבא בכל עת אל הקדוש. ואם רוצה לדעת במה יפנס - בזאת. בזאת יבא אהרן אל הקדוש. שהזאת הזו היא עת שאחווה בשמי, ביי' הזו שרשומה בשמי יפנס אל הקדוש, (אבל) ואל יבא בכל עת.

שנינו, אמר רבי יוסי, פתוב (קהלת א) את הכל עשה יפה בעתו. דכר זה בארו המנורה (בשם) הקדושה, וכך הוא ששנינו, את הכל עשה יפה בעתו, וכך הוא ודאי. את הכל ודאי. עשה יפה בעתו, זה עם זה, שלא יתערבו אחרים ביניהם. בעתו ממש, ולא באחר. משום כך אזהרה לאהרן, ואל יבא בכל עת אל הקדוש. אבל במה יפנס? בזאת, כמו שבארנו, שפתוב בזאת יבא אהרן אל הקדוש.

רבי אלעזר היה יושב לפני אביו. אמר לו, פתוב בעדת קרח, ויאבדו מתוך הקהל. מה זה ויאבדו? אלא כמו שכתוב, (במדבר טו) והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה. (כתוב בבני אהרן, שם י) ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו. וכתוב בעדת קרח, ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים ומאתים איש. היעלה בדעתך ששקולים אלה כאלה? אמר רבי שמעון, שונים בני אהרן, שלא כתוב בהם אבדה כמותם של עדת קרח שפתוב בהם, ויאבדו מתוך הקהל, וכתוב (במדבר יז) הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו. להכליל את אותם שהקריבו קטרת בשמים, מאתים וחמשים שאבדו ודאי, ואלה (קרב ואביהוא) לא אבדו. אמר לו, כתוב ואל יבא בכל עת אל הקדוש. וכתוב בזאת יבא אהרן אל הקדוש. כיון שאמר ואל יבא בכל עת, למה לא כתוב באיזה זמן יפנס? אמר לו (רבי) אלעזר, הרי נאמר, ודכר אחד הוא,

חד הוא. ובגיני כך, (ס"א לקרנא ליה לקודשא בריך הוא דהא מאי עת דיעג בגין כך) ואל יבא בכל עת אל הקדוש. ואי בעי למנדע במה ייעול. בזאת. בזאת יבא אהרן אל הקדוש. דהאי זאת, היא עת דאחידת בשמי, בהאי י', דרשימא בשמי, ייעול אל הקדוש. (אבל) ואל יבא בכל עת.

האנא אמר רבי יוסי כתיב (קהלת א) את הכל עשה יפה בעתו האי מלה אוקמה בוצינא (ס"א בשמא) קדישא והכי הוא דתנינא את הכל עשה יפה בעתו והכי הוא ודאי. את הכל ודאי. עשה יפה בעתו, דא בדא, ולא יתערבון אחרנין בינייהו. בעתו ממש, ולא באחרא. בגיני כך, אזהרותא לאהרן, ואל יבא בכל עת אל הקדוש. אבל במה ייעול. בזאת, כמה דאוקימנא, דכתיב בזאת יבא אהרן אל הקדוש. רבי אלעזר הוה יתיב קמי אבוי, אמר ליה, פתיב בכנישתא דקרח, (במדבר טו) ויאבדו מתוך הקהל, מאי ויאבדו. אלא כמה דכתיב, (ויקרא כג) והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה. (ס"א כתיב בבני אהרן (ויקרא י) ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו. וכתוב בכנישתא דקרח ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש סלקא דעתך דשקילין דא בדא) אמר רבי שמעון, שאני אינון בני אהרן, דלא כתיב בהו אבדה, פאינון דכנישתא דקרח, דכתיב בהו, ויאבדו מתוך הקהל. וכתוב, (במדבר יז) הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו. לאכללא אינון דאקריבו קטרת בוסמין, מאתן וחמשין, דאתאבדו ודאי, ואלין לא אתאבדו.

אמר ליה פתיב, ואל יבא בכל עת אל הקדוש. וכתוב, בזאת יבא אהרן אל הקדוש. כיון דאמר, ואל יבא בכל עת, אמאי לא כתיב, במה זמנא ייעול. אמר ליה (רבי) אלעזר, הא יבא בכל עת, למה לא כתוב באיזה זמן יפנס? אמר לו (רבי) אלעזר, הרי נאמר, ודכר אחד הוא,